

Personaj pronomoj: mi, vi, li, ŝi, ĝi, ni, vi, ili. Akuzativo **-n** kiel ĉe subst. kaj adj.

Posesivaj pronomoj havas adjektivan finaĵon **-a**.

Nedifina persona pronomo: oni.

Numeraloj: unu, du, tri, kvar, kvin, ses, sep, ok, naŭ, dek, dek unu, ...dudek, tridek... cent...mil.

Ordaj numeraloj havas adjektivan finaĵon **-a**, obligaj **-obl-**, dividaj **-on-**, araj **-op-**: kvinoblo, kvinono, kvinopo.

Verboj ne ŝanĝiĝas en persono kaj nombro, prezenco finiĝas **-as**, imperfekto **-is**, futuro **-os**, kondicionalo **-us**, imperativo (konjunktivo) **-u**, infinitivo **-i**, participo prezenca aktiva **-ant-** pasinta **-int-**, futura **-ont-**, pasiva prezenca **-at-**, pasinta **-it-**, futura **-ot-**. Helpverbo *esti* regulas.

Adverboj finiĝas je **-e**, komparado samas al adjektivoj.

Prepozicioj kun nominativo.

Korelativoj formas aprioran sistemon (komenca **ki-** signifas demandan pronomon aŭ adverbon, **ti-** demonstrativon, **ĉi-** ĝeneralecon, **nen-** negacion, **i-** nedifinecon. Fina **-u** signas personon, **-o** aĵon, **-a** econ, **-es** posedon, **-e** lokon, **-am** tempon, **-el** manieron, **-al** kialon, **-om** kvanton).

	-A (kvalito)	-AL (kaŭzo)	-AM (tempo)	-E (loko)	-EL (maniero)	-ES (aparteno)	-O (aĵo, afero)	-OM (kvanto)	-U (homo, situacio)
Ĉi- (tutampleksa)	ĉia (j,n)	ĉial	ĉiam	ĉie (n)	ĉiel	ĉies	ĉio (n)	ĉiom	ĉiu (j,n)
I- (nedifinita)	ia (j,n)	ial	iam	ie (n)	iel	ies	io (n)	iom	iu (j,n)
Ki- (demandovorto pri) (rilatovorto pri)	kia (j,n)	kial	kiam	kie (n)	kiel	kies	kio (n)	kiom	kiu (j,n)
NENI- (nea vorto pri)	nenia (j,n)	nenial	neniam	nenie (n)	neniel	nenies	nenio (n)	neniom	neniu (j,n)
Ti- (montravorto pri)	tia (j,n)	tial	tiam	tie (n)	tiel	ties	tio (n)	tiom	tiu (j,n)

Figuro 8.3: la korelativa tabelo

Vortordo estas libervola, laŭ eŭropeaj kutimoj pleje oftas SVO (subjekto Verbo Objekto).

Vortprovizo estas krom neologismoj pliriĉigata per vortkunmetado kun la ĉefa vorto je la fino de kunmetaĵo. Krome uzatas multaj afiksoj, kies nombro kreskis dum la evoluo de la lingvo – Zamenhof uzadis nur 6 prefiksojn kaj 25 sufiksojn, per kiuj oni povis pli-grandigi la vortprovizon helpe de derivado. La plej uzataj afiksoj estas: **mal-** signifas la kontraŭon, **re-** ripetadon, revenon, **-et-** estas „malgranda”, **-eg-** pligrandigas, **-in-** signifas virinon, **-id-** infanon, **-aĵ-** objekton, **-ec-** kvaliton, – **abl-** eblon. La afiksoj estas plensignifaj kaj povas formi la vortbazon.